

ДИМИТЪР ДОНЕВ
ЛЕТЕН СЛЕДОБЕД

chitanka.info

*И все не мога да си спомня
лицето ти —
листо тополово.
Тече вода
от стомна пръстена
в трева набола,*

но няма път.

*А някъде
звънят коси
и в равното
се връща равен мирис
на кукувича презда.*

*Недопята,
отлита песента,
която косът свири,
но продължава в мен.*

*И по нататък,
далеч зад оня хълм
със слизащите къщи,
където аз съм друг,
но ти оставах.*

*Оставах същата,
оставах.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.